

Uprene sa zahl'adel na nebo

Drahí bratia a sestry,

toto obdobie od Nanebovstúpenia Pána do Zoslania Ducha Svätého je dobou, kedy si uvedomujeme, kam smeruje náš život, to znamená, čo má byť cieľom nášho pozemského putovania. Je to nebo a v ňom uvidieť a zároveň večne hľadiet na Božiu slávu a Ježiša stáť po pravici Boha. Veď je napísané: „[Blahoslavený ten, komu sa otvorilo nebo.](#)“

Blahoslavený, či blažený, to znamená vrcholne šťastný. Potvrďuje to v dnešnom 1. čítaní sv. Štefan, ktorý sa uprene zahl'adel zo zeme na tento výjav, a to v nádeji, lebo onedlho mal tam vystúpiť. A zároveň preto, aby mal silu pretrpieť muky kameňovania až po smrť, aby verne vytrval vo viere v Ježiša, svojho Spasiteľa. Práve po nanebovstúpení Pána nám dnešný výjav so Štefanom vysvetľuje, že Ježiš, ktorý vystúpil so svojou ľudskou prirodzenosťou do Božej slávy, sa tento Kristus, stal prostredníkom medzi Bohom a ľuďmi a zároveň cestou k Otcovi, či k Jeho sláve. To bola pre Štefana, ako i pre nás nádej, že sa oplátí pre Krista pretrpieť všetky muky a nepríjemnosti života, aby sme boli hodní tejto slávy, aby sa aj v našej úprimnosti viery a pevnej vôli vernosti Bohu, otvorilo nebo, keď to

budeme najviac potrebovať. Teda keď nás budú očakávať veľké skúšky, aby sme ich prijali trpezlivo a s veľkou radosťou, lebo ako hovorí či prisľubuje sám Kristus: „**Blažení, keď vás budú pre mňa prenasledovať, lebo máte veľkú odmenu v nebi.**“

Ježiš, ktorý je už teraz po pravici Boha je nám zárukou našej večnej odmeny a večného šťastia. On je zárukou, že pre jeho odpustenie hriechov dostaneme prístup k Božiemu životu a blaženosti.

Ale aby sa aj nám otvorilo nebo, aby sme ho mohli tu na zemi v nádeji vnímať, osobitne vo chvíľach skúšky, potrebujeme plnosť prítomnosti a pôsobenia Ducha Svätého. Ako píše sv. Lukáš v Skutoch apoštolov, že: „**Štefan, plný Ducha Svätého, uprene sa zahľad na nebo.**“ Bez prítomnosti milosti Ducha Svätého v nás je veľmi ťažko si uvedomovať cieľ nášho putovania, teda motív, prečo máme tu žiť a trpieť. Potrebujeme milosť Ducha Svätého, to znamená potrebné jeho dary, ktoré nám udelí vtedy, keď ho prijmemo najprv vo sviatosti zmierenia. Ako to povedal Ježiš v prvý deň vzkriesenia večer: „**Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy budú mu odpustené.**“ V prvom rade prijatie Ducha Svätého je spojené podstatne s dobrou svätou spoveďou. Ona nám odpúšťa hriechy, ona nám od Krista sprostredkúva príchod Ducha Svätého a jeho oživujúce pôsobenie. Svätá spoveď nám skrze Ducha Svätého vracia posväcujúcu milosť, alebo nám ju obnovuje, teda sa vo vnútri oživuje Boží život a jeho dary. A jednou z týchto darov je videnie nadprirodzených vecí vo viere. „**Ved' blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.**“ A tak oživujúci duch Svätý nám umožňuje v stave posväcujúcej milosti si uvedomovať tieto potrebné veci večného života. Preto aj toto obdobie očakávania Ducha Svätého je obdobím predovšetkým prijatia Ducha Svätého vo svätej spovedi. Ešte aj toto obdobie je obdobím veľkonočnej spovedi pre tých, ktorí to neurobili skôr.

Ďalším bodom očakávania Ducha svätého je modlitba k Duchu Svätému. Aby aj v tých, ktorí sa dobre vyspovedali a majú v sebe posväcujúcu milosť, aby zatúžili po pôsobení Ducha Svätého v nás. Aby zatúžili po nadprirodzenom, teda Božom živote a to už tu na zemi, ktorý je taký krátky a pomíňajúci. Ako nás to učí Božie Slovo v Zjavení sv. Jána: „**A Duch i nevesta volajú: „Príd'!“, Amen. Príd', Pane Ježišu!**“ Práve prednosťou pôsobenia Ducha Svätého v nás je viac túžiť po pravých hodnotách života, predovšetkým po Ježišovi, ktorý už prerazil to doteraz nepreraziteľné, totiž nebeskú bránu. Ježiš, ktorého Otec kvôli nám postavil po pravici svojej. To znamená dal mu všetku moc na nebi a na zemi. Opakujem kvôli nám. Ako Píše aj v 97 žalme žalmista: „**Pán kraľuje, jasaj, zem!**“; Lebo „**ty, Pane, si Najvyšší na celej zemi.**“ Ved' k Ježišovi majú prúdiť všetky naše túžby, lebo On ako pokračuje žalmista: „**nesmierne prevyšuješ všetky božstvá.**“ To znamená, On Ježiš, naplňa naše túžby a d'aleko prevyšuje ich, ako ich nemôžu naplniť žiadne naše záľuby v tomto svete. Samozrejme tieto túžby ich už tu na zemi naplňa, ale v nádeji. A hlavne vo večnosti, po ktorej máme túžiť a očakávať Ježiša z neba, doslova ho volať, ako nás to učí Božie slovo zo Zjavenia sv. Jána: „**Príd', Pane Ježišu!**“.

Za toto napojenie na nebo a Ježiša, prostredníka ako i cieľ nášho putovania, sa modlí sám Ježiš v predvečer svojho utrpenia, lebo jemu už vtedy bolo toto všetko prítomné a všetko videl už skôr, ako sme boli jeho smrťou a zmŕtvychvstaním vykúpení. Preto sa Ježiš modlí: „**aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno.**“ Ježiš sa modlí za našu jednotu v Nóm. Aby tá láska k nadprirodzenému životu, k večnému životu, teda k Bohu, bola v nás taká istá, ako bola a je v Ježišovi k svojmu Otcovi. Preto sa tu ohlasuje toto slovo aj túto nedeľu, aby sme poznali tieto priority hodnôt na zemi. Preto Ježiš v tejto Veľkňazskej modlitbe pokračuje: „**Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja.**“

Touto láskou je hlavne prítomnosť a pôsobenie Ducha Svätého v nás. On prebúda hlavne túto lásku k Ježišovi, a skrze neho k nebeskému Otcovi.

Ale keď chýba v nás tento Duch alebo je v nás zanedbávaný, tak to potom tak vyzerá, ako to vyzeralo na prikázaný sviatok Nanebovstúpenie Pána v kostole. Poloprázdny. Kol'kí ste neprišli na tento sviatok. Ved' sme o tom práve v nedeľu hovorili, že to je to minimum, ako nám to nariaďujú cirkevné prikázania. V prikázané sviatky a v nedeľu sa zúčastniť na celej svätej omši. A tých prikázaných je len niekoľko. Prikázaný sviatok je ako nedeľa pre nás veriacich. Ako Veľká noc, ako Božie Narodenie. Ale my si vyberáme asi len podľa našej ľubovôle, kedy nám to vyhovuje, kedy máme na to čas. Málo alebo nič preto nurobíme, aby sme sa v tieto sviatky mohli prísť do kostola. Uprednostňujeme drahí bratia a sestry všetko ostatné pred týmto minimom, ktoré Cirkev od nás požaduje. Vlastne týmto uprednostňujeme všetko ostatné pred samým Bohom. Ako môžeme očakávať, aby nám Boh požehnával život, keď mu nedokážeme prejaviť našu poklonu, vdáčnosť a poslušnosť aspoň v tom minimume? Ako môžeme očakávať otvorené nebo, keď sa neotvoríme Duchu Svätému alebo keď tohto Ducha Svätého tak ľahostajne vyháname zo svojho srdca, a páchame ľahostajne ťažký to jest smrteľný hriech. O akej láske hovoríme v našom živote k Bohu, keď ju nedokážeme Bohu prejaviť, keď nedokážeme sa kvôli nemu obetovať, vlastne nedokážeme sa obetovať ani kvôli svojej večnej spáse, kvôli nášmu večnému šťastiu?

Ako Ježiš hovorí: Keby ste ma milovali, zachovávali by ste moje prikázania.

Preto aj toto obdobie je obdobím prijatia tohto ducha života. Ducha Svätého predovšetkým v modlitbe prebúdzat' lásku k Bohu a k nadprirodzeným veciam. Prosme Ducha Svätého aby prišiel, a obnovil tvárnosť našej zeme Amen.